

gebeurde er toen. Door den buikwand heen kon men op afstand de heftige bewegingen van het kind zien, doordat de voeding door de placenta opgehouden had. Ik als R. K. arts draalde niet om met een gewoon bistourie door sectio caesarea het kind voor den dag te halen en had het geluk het kind nog te kunnen doopen, maar kon het niet in het leven houden. Ik had stellig 5 minuten noodig, voordat ik het hoofd te pakken had, hetgeen ik toeschrijf aan mijn onvoldoende goe-fendheid in deze.

Ik herinner mij verder, dat JORISSEN te Amersfoort in staat was 15 of 20 minuten na den dood der moeder aldus een kind te doopen.

Derhalve kan ik, noch elk ander katholiek met KORTEWEG de verzuchting slaken, dat het gevoelsstuitende voorschrift voor den R. K. priester tot een doode letter moge worden, tot vreugde van allen, die niet kunnen begrijpen waarom voor een geestelijke daad als het H. Sacrament des doopsels, de stoffelijke aanraking van de vrucht een noodzakelijke voorwaarde is.

Geachte collega, door uw verslag hebt gij getoond, niet het kleinste begrip te hebben van wat voor de katholieken het doopsel is en derhalve kunt gij ook niet oordeelen.

Maastricht, 25 Augustus 1921.

A. DE RIJK.

HET ONDERWIJS IN DE OOGHEELKUNDE AAN DE INDISCHE ARTSEN.

Na lezing van het overtuigende stuk van dr. A. DE WAART (bldz. 974, 1921, van dit *Tijdschrift*) over de oogheekundige opleiding van Indische artsen, moet ik volmondig erkennen, dat mijn inlichtingen niet juist zijn geweest en dat de Indische regeering in plaats van afkeuring, lof verdient voor de wijze, waarop zij het onderwijs in de oogheekunde (en vermoedelijk ook in andere vakken) heeft ingericht. Dat de onjuiste slotopmerking van mijn referaat niets aan de waarde-bepaling van ELLIOT's boek verandert, spreekt vanzelf. Het verheugt mij daarom ook zeer te hooren, dat de Indische arts nu het Engelsch machtig is en de „tropical ophthalmology” in de oorspronkelijke taal kan lezen. Ik vermoed, dat juist voor hem met zijn degelijke vooropleiding ook in tropische ziekten, talrijke opmerkingen in het boek een prikkel zullen zijn tot eigen verder onderzoek.

Leiden, 26 Augustus 1921.

E. MARX.

BERICHTEN.

Wetten, Besluiten, Officiële verslagen, enz..

De pest in Nederlandsch-Indie in 1920.

In het *Koloniaal Verslag* 1921 wordt over de pest en de pestbestrijding in Nederlandsch Indië het volgende vermeld :

Het aantal doodelijke pestgevallen bleef vooral in het begin van het jaar 1920 vrij hoog. Eerst tegen het einde van het jaar daalde het onder de 400 per maand. De cijfers bedroegen over elk der maanden van 1920 : Januari 1746, Februari 1556, Maart 935, April 798, Mei 536, Juni 419, Juli 410, Augustus 560, September 620, October 628, November 583, December 358.

Het was weer voornamelijk de residentie Kedoe, die het zwaarst getroffen werd. Voor de afdeling Temangoeng namen de cijfers van het begin van het jaar af gestadig af. Daarentegen hadden de afdelingen Magelang, en vooral Wonosobo een aanval te doorstaan, waarvan het hoogtepunt in de maanden September tot November ligt. De cijfers voor deze afdelingen waren :